

MELİKE ERDEM'İ UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ

Melike Erdem'i unutmadık. Beraber çalıştığımız, mesai arkadaşımız Melike Erdem'in ölümünün 2. yıl dönümünde hayatını kaybettiği noktadayız.

Anısı dün gibi taze. Birçoğumuz belki tanı mıyorduk. Ama tanıyanlarımız onun sessiz, mütevazı çalışmasını hatırlar. Emekçiliği ve hastalarına karşı sevecenliğini de. Tabii biz çalışma arkadaşlarıyla sıcak ilişkilerini de.

Onu 2 yıl önce 30 Kasım'da Sabim 184 İhbar Hattı'na gelen bir şikayet sonrası, yorgun bedeninin artık dayanamaması üzerine intihar etmesiyle kaybettik. Her sağlık çalışanı gibi ağır çalışma koşulları altında çalışan Melike, tüm emekçiliğine rağmen gelen şikayet üzerine kendisine yargısız infaz yapılmasını onuruna yediremedi. Savunmasını yazdıktan sonra, kendisini hastanemizin 6. katından aşağı atarak teslim etti.

Değer miydi? Diye soracaksınız. Evet, bunun için canına kıymaya değmezdi. Çünkü her kamu emekçisi her şeyin en iyisine layıktır. Sessiz sedasız bir ölüme değil. Uzun ömürleri hak eder. Daha 30'una gelmeden göçüp gitmeyi değil.

Şüphesiz Melike kendine zarar verecek biri değildi. Neden öyleyse? Soruyoruz, neden çareyi canına kıymakta buldu?

Cevabı açık ve net. Çok ağır koşullarda çalıştırılması karşısında kendisini bir an çaresiz hissetti de ondan. Çalışan ve hizmet üreten olacaksın sonra da amiyane bir tabirle şamar oğlanı gibi günah keçisi gibi muamele göreceksin. Sadece bir telefon ile şikayet edileceksin, iradene ve düşüncelerine değer verilmeyecek...

BUNUN ADI KÖLELİK DEĞİL DE NEDİR!

Bazen 36 saati bulan nöbetleri tutmamız isteniyor bazen de sorumluluk taşımadığımız işleri yapmamız. Mobbinge ve baskılara maruz kalırken maaşlarımız artmak şöyle dursun enflasyon karşısında gitgide eriyor. Yoksulluk sınırının 3 bin lirayı geçtiği Türkiye'de maaşlarımız brüt bazda bile bu ücrete ulaşamamakta. Birçok vergi kesintisi vb. çıkartılınca elimize hakkımız olan maaşın neredeyse 3'te 2'si geçiyor.

Evet, Melike'nin intiharının üzerinden 2 yıl geçse de ne ağır çalışma koşullarımız değiştirildi ne de 184 Sabim kapatıldı.

Yeni Melike'ler ölmesin. Çözüm bizim ellerimizde. Bir olalım sorunlarımıza sahip çıkıp çözüm yollarını ertelemekten birlikte bulalım. Bulalım ve insanca çalışma ve yaşama hakkımızı kazanalım ki yeni kurbanlar vermeyelim.

Tek başına, bireysel tepkiler veya intiharlar çözüm değildir! Sorunlarımızın çözümü mücadele etmektir! Emekçilerin kördüğüm olmuş yaşamlarında kurtuluş kapısını hep birlikte arayalım.

MELİKE ERDEM ÖLÜMSÜZDÜR!

MELİKE ERDEM ONURUMUZDUR!

UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ!

SUSMA SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK!

SAĞLIKÇIYIZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

SAMATYA HASTANESİ ÇALIŞANLARI

Destek veren kurumlar: TTB-İSTANBUL TABİP ODASI, SES AKSARAY ŞUBESİ